

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ devotio est bonum honestum, utile, ac delectabile, n. 12

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

quia Virgo mater est uiruenti, & mater nostra Dan. 19.

quoque nos inflammare debet, quoniam Deipara, ut cap. 27. ubi dixi. Mater est uiuentium, mater etiam nostra, cui à Christo, dum esset in cruce, in Ioanne in filios traditi sumus illis verbis: *Mulier ecce filius tuus*: cumque ipsa egregie matris munera in nos exerceat (amat enim nos, curam nostrigerit, à malis animæ, & corporis liberat) Deum iuste contra nos iratum placat: quæ omnia plenius cap. 27. 28. & 29. offendimus: diuinam quoque nobis misericordiam exorat, de quo cap. 16. egimus. debemus & nos tantæ Matri, cuius auxilio, atque præsidio in primis egimus, officijs, atque obsequijs respondere, eique omnem deuotionis cultum impendere, hoc enim & nobis Christus in cruce illis verbis ad S. Ioannem: *Ecce mater tua*: significasse videtur, ut scilicet eam tanquam matrem agnoscamus, eique debitam obseruantiam exhibeamus. Quid autem ei tanquam matri prestare debeamus, deinceps sequentibus capitibus aperiemus, in hoc autem Christi in nos benignitatem, atque misericordiam agnoscamus, qui non sua solum dona nobis conferre uoluit, sed talem etiam matrem, talemque aduocaram, quæ diuinarum gratiarum dispensatrix esset, humano generi prouidit, quæ suis precibus iram eius in nos iuste propter nostra peccata concitaram mitigare posset. Quæ in re fecisse perinde uidetur, ac pater aliquis, qui cum filium corripere, ac cedere iusta de causa uult, aliquem tamen exoptat, qui filij plagas ab eo deprecetur, ut iure apud Ezechielem capit. 13. & 22. conqueratur, quod non fit, qui se opponat pro terra, ne dissipet eam. hoc tamen Mater misericordie præstare solet: precibus enim pro terra crebro se opposuit, quemadmodum capit. 30. diximus. Animaduertendum tamen est CHRISTVM Dominum prius matri dixisse: *Mulier ecce filius tuus*. Virgo enim ad nos iuuandos ex sua charitate permouetur, uolque suo materno affectu præuenire solet: cui tamen à nobis sedulo pro nostra tenuitate est respondendum, ideoque subiungitur: *Ecce mater tua*, sicut autem S. Ioannes absque mora *ex ea hora accepit eam in sinu suo*. ita & nos statim in cordis nostri intima per singularem in Virginem pietatem, atque deuotionem reuerenter eam accipere debemus: ipsa uero iuxta illud Ecclesiast. 17. Non se difficilem præbebit: *sed obuiabit nobis quasi mater honorificata*: Matrem enim

Ezech. 13 & 22.

Ioan. 19.

Ioan. 19. Ex hac hora statim Virgini amplexum sor. Eccl. 17.

honorificatam eam appellat Ildesofus ser. 1. Ildesof. de Assumpt.

DEIPARÆ DEVOTIO EST BONVM, honestum, uile, ac delectabile.

12 **Q**uinto, Virginis Deiparæ deuotio triplicem illam rationem boni, honesti uidelicet uilis, atque delectabilis (de quo agit S. Thomas 1. part. q. 5. a. 2. et 6. ex Ambrosio libr. 1. de offic. cap. 9.) in se una complectitur; quare in eorum animis, qui Virginis sunt studiosi non decet tantum, atque ornamentum, sed uilitatem etiam, atque dulcedinem parit maximam, ut ex hoc etiam capite pietas in Virginem omni ratione à nobis sit procuranda. Huic porro triplici bono quod in deuotione erga Deiparam inuenitur, aptantur: quæ Eccl. 24. de eadem Virgine dicuntur; ad bonum enim honestum spectat illud: *Ego quasi ierebinthus extendi ramos meos & rami mei honoris, & gratia, ego quasi uitis fructificans suauitatem odoris, & flores mei fructus honoris, & honestatis*. De bono uero uile mox subiungitur: *In me gratia omnis uia, & ueritatis, in me omnis spes uita, & uirtutis, denique de dulcedine, ac suauitate, Spiritus, inquit meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & fauam*. Cæterum ratione quoque hoc ipsum ostendamus. Et quod ad bonum honestum attinet, non est nobis ualde laborandum, ut illud in pietate erga Virginem cumulatissime reperiri probemus; cum ex superioribus perspicuum sit, hanc pietatem maximè omnes decere; quid enim secundum Deum honestius, vel quid magis creaturas omnes decet, quàm erga eam reuerenter effici, eam singulariter venerari, quæ Dei omnium creatoris uera Mater est, quæ in nos tot contulit beneficia, quàm Angeli in cælis, ut cap. 26. dixi, officiosissime colunt, quæ ut cap. 17. ostendi Patriarchatum decus dicitur, quod ex illorum nobilissimo sanguine procreata, maius illis ornamentum attulerit, quàm ab eis acceptum; cuius uultum omnes diuites plebis, nimirum Sanctorum præcipue venerantur; cui, ut ca. 1. uidebimus ex persona humani generis dicitur illud Iudith 17. *Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu honorificatio populi nostri*. Quocirca S. Stephanus Rex Hungariæ maximo sibi suoque Regno uisus duxit ornamento, cum Hungariam Virginis familiam uoluerit appell.

Virgini deuotio est cum uilitate, & honestate. S. Thom.

Eccl. 24.

Pietas in Virgine est bonum honestum.

Psal. 44.

1. uidebimus ex persona humani generis dicitur illud Iudith 17. Tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu honorificatio populi nostri.

appellari, vt videre est in vita S. Gerardi episcopi, & martyris apud Sursum 24. Septemb. nec non Hungari ex institutione eiusdem S. Gerardi Episcopi, & S. Stephani Regis, Virginis sanctissimæ nomen ex reuerentia minime pronunciant, sed Dominam eam absolute vocant. Religiosi quoque ordines Deiparæ patrociniū vique adeo gloriantur, vt suam erga eam obseruantiam ipso nomine, vel habitu, vel alia qua piæ ratione testatam velint. Nam & Seruitatum ordo, propterea quod Deiparæ seruos se profitentur; nomen hoc verè gloriosum (quod illis decus affert singulare) non sine diuino nutu inuenerunt: Cùm & ipsi lactentes, atque infantes eos, qui huic ordini initium dabant, aspicientes seruos Mariæ vocarint, (inter nos lactentes recensetur B. Philippus vago dictus à Tuderis, vbi quiescit,) patri enim erat Florentinus, (vix integrum à sua natiuitate annum explens, qui postea eundem ordinem complexus, illius fuit propepator egregius.) quin etiam idem Seruitæ sanctissimæ Virginis iussu in memoriam doloris, ac mestitiæ, quam in Christi Passione ipsa Deipara pertulit, atrum habitum accepere. Nec desunt aliæ Religiosorum ordines, qui à Deipara honorificam sibi appellationem desumpsere, atque hoc etiam nomine apud fideles magna in veneratione habentur, & candenti habitu, saltem aliqua ex parte in honore puritatis Deiparæ vtuntur. Eiusmodi est Ordo Carmelitarum, qui à B. Virgine à Carmelo, eorum, qui à B. Maria montis Virginis dicuntur, quorum ordinem S. Gulielmus circa annum 1120. instituit, eorum quoque qui à B. Virgine à mercede nomen acceperunt, qui ante trecentos annos in Hispania primum ordinem inchoarunt, postea in alias prouincias penetrarunt; nec non eorum, qui Religionem in honorem immaculatæ Conceptionis instituerunt, quorum regulam probauit Alexander VI. Julius II. Leo X. eis priuilegia concedendo vt videntur in compendio minorum. verbo communicato §. 7. & verbo Concep. §. 10 & 12. Inter hos connumerantur & Oliuetani, qui in Virginis purissimæ honorem albo, atque candido habitu vtuntur, cum enim à Ioanne XXI. ad Episcopum Aretinum essent remissi; ab eo circa annum Domini 1329. iussu Virginis beatissimæ, quæ Episcopo apparuerat, albam vestem cum Regula S. Benedicti sub B. Mariæ protectione acceperunt, quemadmodum

refert Paulus Morigia de origine Religionum cap. 37.

Paulus Morigia.

RELIGIOSORVM FAMILIÆ
Deiparæ protectione gloriantur.

13 **Q**uin etiam aliæ Religiosorum familiæ quamuis alio nomine nuncupentur, pari tamen animi sensu se eiusdem Deiparæ famulos profitentur, seque sub eiusdem patrociniū peculiari ter degere gaudent, quemadmodum de Carthusianis, de Cisterciensibus de Ord. Prædicatorum, qui præter alia, habitum etiam quo vtuntur à Virgine accepisse gloriantur ex lib. 2. vitæ S. Dominici cap. 12. de Ordine Minorum. & de nostra Societate diximus cap. 20. & dicemus capite sequenti. ommitto dicere hic de varijs Confraternitatibus ac Sodalitatib. secularib. in Ecclesia institutis, præsertim illa Rosarij toto Orbe diffusa, & ijs Congregationibus, quæ in domicilijs Societatis nostræ habentur, quæ Virginis nomine, & patrociniū gloriantur. Sed quid dico de Religiosis & Sodalibus, alijsq; fidelibus qui præclare secum agi existimant, si aliqua ratione Deiparæ studiosos se profiteantur, cum ipse Deus eam ita cohonestare dignatus sit, vt ab ea denominari, & per eam, inter puras creaturas omnium longè prestantissimam, veluti quoddam penphrasim aliquando nobis innolescere voluerit, quemadmodum toto c. 15. vberius probauimus. Addam & illud, quod refert Cæsarus libr. 7. exemp. cap. 38. de Bertramo Ordinis Cisterciensis in Longobardia, is aliquando in oratione beatam Dei genitricem conspexit è regione cuius fons aurei coloris erumpens, vetus eius pedes fluebat, lapilli eius fontis lapides erant præciosi, smaragdi videlicet, carbunculi, topazij, sapphiri, hiacinthi. huius porò interpretationem à B. Virgine accepit, fontem enim illum aurei coloris ordinem dixit esse Cisterciensem, qui velut aurum dignitate, & sanctitate præcallebat, & speciali quadam prerogatiua dilectionis non cessabat stare ad eam; lapillos verò pretiosos esse speciales suos amicos in ordine, & in suo obsequio ceteris feruentiores. hæc ibi. Ex quo decus, ac pretium deuotorum B. Virg. facile cognosci potest, cum auro, & lapidibus pretiosis comparentur. 14 In cœlesti quoq; patria eos, qui in præsentia Virginis vita Deiparæ peculiari ratione serui, atque deuoti

Apud Sursum tom. 4. Confrater nitates, ac Sodalitates sub appellatione B. Virginis.

Cæsarius Deuotio istos Deipara qui huius typis figuraret.